

under den besværlige og drøje Vinteruddannelse, som de værnepligtige skulle gennemgaa, kan blive nogenlunde taalelig paa denne Kaserne.

Justitsministeren ad interim (Hørring): Det ærede Medlem gjorde forskellige Indvendinger mod den Grund, Forslaget tilsigter at benytte til Opførelsen af dette Institut. Jeg skal bemærke, at der jo ikke er nogen Nødvendighed for, at Grunden just bliver den, som er angivet i Lovforslaget. Det staar ikke i en saadan Forbindelse med den øvrige Foranstaltning, at man jo meget vel kan vælge en anden Grund, og det ærede Medlems Indvendinger ville jo kunne komme under nærmere Overvejelse og Drøftelse ved Forhandling med det Udvalg, som jeg ikke tvivler om bliver nedsat angaaende denne Sag.

Philipsen: Jeg havde ventet, at den højtærede Justitsminister havde rettet en Tak til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Wagner) for den varme Understøttelse, han gav Lovforslaget. Det maa maaske være mig tilladt at takke det ærede Medlem for den Støtte, han ydede. Som Repræsentant for en By, hvor Difteritisen har hærget paa en saadan Maade mellem Børnebefolkningen, som den har, finder jeg, at det er en Sag, der maa tages som en meget alvorlig Sag, en Sag, der er af den største Betydning for Befolkningen, og det forekommer mig, at det ærede Medlem, med al den Velvilje han havde for Sagen, saa noget for overlegen paa den. Jeg kan tænke mig, at andre Ting have større Interesse for det ærede Medlem end Bekæmpelsen af smitsomme Sygdomme, men jeg synes alligevel, at denne Sag har saa stor Betydning, at den fortjener en meget alvorlig Behandling.

Det ærede Medlem begyndte med at tale om en hel Del Ting, han havde læst i Tidsskrifter og Aviser. Jeg tror, han ved tidligere Lejligheder har advaret os mod at tro paa alt, hvad der stod i Aviserne, og jeg tror med Føje. Jeg tror ogsaa, man ved nærmere Betragtning af de Ting, han sagde om Tuberkulinet, vil finde ikke saa lidt unøjagtigt deri. Sikkert er det, at den danske Lovgivningsmagt ikke har fulgt ham paa dette Omraade, og naar man ser de Resultater, som navnlig i stærkt afsondrede Egne af Landet, f. Eks. Bornholm, ved virksom Bistand fra et herværende Medlem af dette Ting ere opnaaede til Udryddelsen af Tuberkulosen hos Kvæget, saa

at den snart er en Saga blott paa Bornholm, tror jeg ikke, man skal kaste Vrag paa det, det videnskabelige og praktiske Landbrug har udrettet paa dette Omraade. Hvad særlig Difteritisserumet angaar, er det ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at der er den Ulempe derved, at ved uforsigtig Anvendelse kan der indtræde Følgesygdomme, som kunne være besværlige og ubehagelige. Som intet i Verden, er heller ikke dette fuldkomment, men ved den stadig fremadskridende Erfaring vil man sikkert komme over det. End ikke det ærede Medlem fandt sig imidlertid foranlediget til at benægte, at Serumet har udøvet helbredende Virkninger paa denne Sygdom. Naar det ærede Medlem sagde, at Dødeligheden var stegen, tror jeg, han tager ganske fejl. Det er sikkert ganske urigtigt. Der kan maaske være Svingninger fra det ene Aar til det andet, men ser man paa en længere Aarrække, er Dødeligheden mellem Patienter, der ere behandlede med Serum, langt mindre end mellem Patienter, der ere behandlede uden Serum. Overhovedet er Sygdommen — og det er netop noget, der fra Modstandere af Serum bestandig indvendes — ikke optraadt saa ondartet som for 10 Aar siden. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, dertil skal der en Sagkundskab, som jeg ikke prætenderer at have.

Det ærede Medlem ytrede Tvivl om det rigtige i, at det blev en Statsinstitution, der fremskillede denne Vare. Jeg har aldrig set, at det ærede Medlem har udtalt nogen Tvivl om det rigtige i, at Staten fabrikerer militært Klæde, Krudt, bygger Krigsskibe og sligt. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlems pludselige Ængstelighed ved Statsfabrikation skulde stamme. Saa omtalte det ærede Medlem et andet Punkt, hvor han selvfølgelig har den sikreste Position, nemlig den Grund, her er Tale om. Som den højtærede Justitsminister med Rette bemærkede, staar dette jo ingenlunde i nogen nødvendig Forbindelse med selve Oprettelsen af Seruminstittet. Jeg antydede i min første Bemærkning, at dette var et Spørgsmaal, der kunde tages under nøje Overvejelse, men jeg tror dog allerede

Rettelser:

Sp. 831, L. 19 f. n.: „han“ læs: „man“.
— 846, L. 2 f. n.: „imod“ læs: „med“.